

a to arci způsobem nepřipustným. Právem proto vytýká žalovaný, že sporná smlouva je nicotná podle § 879 obč. zák. a že proto žalobkyně nemůže z ní vyvozovati práv ani závazků (srv. rozh. č. 9734 Sb. n. s.). Bylo tudíž jeho důvodnému odvolání vyhověno.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

K správným, zjištěnému stavu věci a zákonu vyhovujícím, důvodům odvolacího soudu se dodává toto: § 55 živn. ř. zakazuje ovšem jen podpacht živnosti, aniž vyslovil nicotnost smlouvy řečenému zakazu se přičítící. Je-li však zákonem z důvodů veřejnoprávních přímo zakázán určitý druh smluv, pak nutno pokládati smlouvu proti zakazu uzavřenou za nicotnou podle všeobecného předpisu § 879 obč. zák. (srv. rozh. č. 6835 Sb. n. s. O takovou smlouvu jde v souzeném případě, poněvadž podle zjištění nižších soudů byl živnostenským úřadem schválen jako odpovědný náměstek zubní technické koncese, kterou žalobkyně provozuje právem sirotčím, Miloš S., kdežto žalovaný jako pachtýř nebyl jmenovanému úřadu ani oznámen, ani jím schválen. Rozhodnutí č. 11853 a 8383 Sb. n. s., jichž se žalobkyně dovolává, se na souzený případ nehodí, neboť v obou případech tam řešených šlo o smlouvy o převzetí koncesovaného podniku, jichž podmínkou bylo, že přejímateli takového podniku bude příslušným úřadem udělena koncese k jeho provozování po případě, že pachtýř podniku bude živnostenským úřadem schválen. Takové schválení však nebylo v souzeném případě vyminěno.

Čís. 16062.

Pozemková reforma.

Ujednání, že kupitel nemovitosti ze zkráceného přidělu nahradí »výlohy spojené se schválením smlouvy, byť byly předepsány prodávateli«, nelze vztahovati na t. zv. režijní příspěvek, který se prodávatel zavázal podle předchozí dohody se Státním pozemkovým úřadem zaplatiti státu, »dojde-li z podnětu a v zájmu prodávatelově k změně v přidělovém programu«, ledaže by bylo kupiteli známo, že řečený příspěvek patří podle úmyslu prodávatele pod výlohy spojené se schválením smlouvy.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1937, Rv II 397/35.)

Žalobce prodal kupní smlouvou ze dne 23. února 1933 žalované obci různé lesní parcely z vl. č. 453 mor. zem. desk v kat. území M. a z vl. č. 577 kat. území Č. Smlouva byla vázána schválením Státního pozemkového úřadu podle § 7 zák. č. 215/1919 a zák. č. 108/1921 Sb. z. a n. Žalobce tvrdí, že dotčenou kupní smlouvu sjednal ve smyslu generální dohody, kterou uzavřel se Státním pozemkovým úřadem dne 12. února 1930. Podle řečené generální dohody se žalobce zavázal pro případ, kdyby došlo k změnám v přejímacím a přidělovém programu, nahraditi Státnímu pozemkovému úřadu výlohy, náklady a závazky, které by jinak při dodržení stanoveného programu nevzešly, tak, jak mu budou

předepsány. Žalovaná se v kupní smlouvě ze dne 23. února 1933 zavázala zaplatiti výlohy spojené se schválením smlouvy Státním pozemkovým úřadem, byť i byly předepsány žalobci. Státní pozemkový úřad schválil sice kupní smlouvu, vázal však toto schválení podmínkami. Mezi jiným měl býti zaplacen 10% poplatek podle § 61 příděl. zák. ve výši 52.424 Kč 80 h a dále měla býti zaplacená částka 15.727 Kč jako náhrada nákladů vzniklých Státnímu pozemkovému úřadu při uskutečňování pracovního plánu a z připravovaného již přidělu na odprodávané části velkostatku. Obě tyto částky, které byly žalobci předepsány k placení do 1. září 1933 pod následky 5% úroků z prodlení, jsou tudíž výlohami spojenými se souhlasem státního pozemkového úřadu. 10% poplatek zaplatila žalovaná již Státnímu pozemkovému úřadu, částku 16.727 Kč však se zdráhala zaplatiti. Domáhá se proto žalobce buď výroku určovacího, že žalovaná obec v závazku zaplatiti výlohy spojené se schválením kupní smlouvy ze dne 3. února 1933 se strany Státního pozemkového úřadu, byť i byly předepsány žalobci, převzala závazek nahraditi za něho jménem náhrady nákladů vzniklých Státnímu pozemkovému úřadu při uskutečňování pracovního plánu a z připravovaného již přidělu na odprodávané části velkostatku 15.727 Kč, anebo, že žalovaná jest povinna zaplatiti žalobci částku 15.727 Kč s přísl., nebo, že žalovaná jest povinna zprostiti žalobce závazku zaplatiti Státnímu pozemkovému úřadu částku 15.727 Kč s přísl. a za tím účelem uvedenou částku zaplatiti Státnímu pozemkovému úřadu. Proti žalobě namítla žalovaná obec mimo jiné, oč tu již nejde, že žalované nebylo nikdy řečeno, co smluvil žalobce se Státním pozemkovým úřadem a jaké závazky vůči tomuto úřadu převzal. O koupi lesů jednali zmocněnci žalovaného města dne 26. srpna 1931 v P. se zmocněnci žalobcovými; při tom byla sepsána informace, obsahující předmět koupě a kupní cenu, a bylo v ní uvedeno, že město zaplatí ze svého poplatky převodní, výlohy kupní smlouvy, intabulace, 10% poplatek Státnímu pozemkovému úřadu a výlohy za měření. Další závazky převzaty nebyly. Informace ta byla sepsána po dlouhém a zevrubném jednání. O náhradě výloh v žalobě uvedených vůbec nežádali. Poté předložil žalobce žalovanému městu kupní smlouvu k podpisu. Smlouva ta byla pak podepsána. Ani touto smlouvou nepřevzala žalovaná vůči žalobci, ani vůči Státnímu pozemkovému úřadu žádných dalších závazků, které nebyly již uvedeny v informaci ze dne 26. srpna 1931. Městské zastupitelstvo žalované obce schválilo smlouvu pouze za těch podmínek, které byly ujednány zástupci žalované v P. dne 26. srpna 1931. Ani z písemné kupní smlouvy ze dne 23. února 1933 nevytvívá závazek žalovaného města k zaplacení zažalovaných výloh. Výrazem »výlohy spojené se schválením kupní smlouvy« mohly by býti míněny toliko výlohy běžné, které snad vzejdou se schválením, jako výlohy intervence, dávka z úředního výkonu, porta, kolky a podobné. Nižší soudy žalobu zamítly.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Po právní stránce jest vycházeti z odstavce 7 kupní smlouvy ze dne 23. února 1933, který stanoví, že výlohy spojené se sepsáním a kolko-

váním této smlouvy, jejím knihovním vkladem, jejím schválením Státním pozemkovým úřadem, byť i byly předepsány prodávateli, pak útraty kvitance na kupní cenu, jakož i poplatky převodní i s případnými přírážkami a 10% poplatek pro Státní pozemkový úřad ve smyslu § 61 přidělového zákona zaplatí kupující město K. Tak zvaný režijní příplatek ve smyslu odstavce 16 generální dohody žalobcovy se Státním pozemkovým úřadem ze dne 12. února 1930 je takové povahy, že jej nelze vřaditi pod výraz »útraty spojené se schválením smlouvy«, nebylo-li při sjednávání smlouvy té výslovně řečeno, že i tento režijní příspěvek náleží do útrat spojených se schválením smlouvy. Příspěvek ten nesouvisí přímo se schválením smlouvy a vůbec s kupní smlouvou, vždyť smlouva ta nemusila míti nutně v zápětí žádnou takovou výlohu, nýbrž byl způsoben tím, že došlo k změnám původního přejímacího a přidělového programu. Změny ty nezpůsobila žalovaná obec, nýbrž žalobce výhradně ve svůj prospěch, ježto prodejem z volné ruky utržil více, než by byl dostal od Státního pozemkového úřadu na ceně náhradové, jak jde najevo i z výpovědi svědka Dr. B. I když je do kupní smlouvy pojata doložka, že kupitel hradí všechny náklady se smlouvou tou spojené, byť i byly předepsány prodávateli, a že prodávateli musí zůstatí kupní cena čistá, neznamená to, že by kupitel nemovitosti měl hraditi i škodu, kterou by prodávatel musil nahraditi osobám smlouvou tou poškozeným, na př. pachtýřům nebo dřívějším kupitelům téže nemovitosti. A stejně je tomu s tak zv. režijním příspěvkem v souzeném případě, zejména když 10% poplatek podle § 61 přidělového zákona, ač je stanoven přímo v zákoně, jest v kupní smlouvě uveden zvlášť, kdežto »příspěvek režijní« spočívající na pouhé dohodě mezi žalobcem a Státním pozemkovým úřadem, tam uveden není. Ježto nebylo prokázáno, že zástupcům města K. nebo jeho obecnímu zastupitelstvu bylo při sjednávání kupní smlouvy se žalobcem známo, že pod výraz »výloh spojených se sepsáním této smlouvy se strany Státního pozemkového úřadu, byť i byly předepsány prodávateli«, náleží i režijní příspěvek uvedený v uvedené generální dohodě žalobce se Státním pozemkovým úřadem, právem oba nižší soudy odepřely žalobci nárok proti žalovanému městu na zaplacení řečeného příspěvku.

Čís. 16063.

Těž akcie znějící na jméno je věc zastupitelná a nenastává nemožnost plnění, jestliže její majitel ji převedl po prodeji na jiného.

Je-li však podle stanov akciové společnosti k převodu vlastnictví akcie na neakcionáře potřebí povolení společnosti, není kupní smlouva právně účinná, nebylo-li povolení uděleno.

Rozh. ze dne 28. dubna 1937, Rv II 497/35.)

Žalobu, kterou se žalobce na žalovaném domáhal splnění tržové smlouvy, sjednané o prodeji jedné polovice kmenové akcie Rolnického cukrovaru v D. se všemi právy a povinnostmi za 1.100 Kč, a vydání ře-